**Broj: S1 3 U 036131 20 U**
**Sarajevo, 12.01.2021. godine**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Institut za građevinarstvo „IG" d.o.o. Banja Luka ulica Kralja Petra I Karađorđevića 92-96 Banja Luka, zastupan po punomoćniku Duški Bogojević advokatu iz Banja Luke ulica Branka Ćopića broj 11, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-760-6/20 od 12.05.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Dubrovačka broj 6., u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.01.2021. godine, donio je sljedeću:

## P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak broj: JN2-01-07-1-760-6/20 od 12.05.2020. godine, se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana računajući od dana dostavljanja presude.

## O b r a z l o ž e nj e

Osporenim zaključkom broj kao u uvodu ove presude odbačena je kao neuredna žalba žalitelja „IG" d.o.o. Banja Luka, zastupan po punomoćniku Bogojević Duški, od 23.03.2020. godine, izjavljena na Obavještenje o dostavljanju prijedloga ugovora drugorangiranom ponuđaču, broj: 01-01.3-4936-41/19 S.L. od 10.032020. godine, Ugovornog organa: JP „Autoceste F BiH" d.o.o. Mostar, u postupku javne nabavke Izrada idejnog i Glavnog projekta brze ceste Mostar-Široki Brijeg-granica RH, dionica Polog-granica RH 40.5 km.

Tužitelj je protiv osporenog zaključka, blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog prava, i povrede pravila postupka. Tužbom ukazuje da iz obrazloženja osporenog zaključka proizilazi da je tuženi zaključke za dostavu dokaza za uplati administrativne takse i naknade za pokretanje žalbenog postupka: JN2-01-1-760-2/20 i JN2-01-07-1-760-3/20 od 01.04.2020. godine, upućivao dva puta na adresu punomoćnika žalitelja, advokatu Duški Bogojević, ulica Branka Ćopića 11. Banja Luka, te da su oba puta vraćeni sa naznakom „nije

zatečen-obaviješten" (vraćeni 13.04.2020. godine i 24.04.2020. godine). Stoga tužitelj zaključuje da je sama odluka donesena povredom pravila postupka i pogrešnoj primjeni odredbi Zakona o upravnom postupku, te Zakona o javnim nabavkama, jer naprijed navedeni zaključci i nisu dostavljeni punomoćniku tužitelja niti tužitelju. Ukazuje se da tuženi propušta da navede pravni osnov za predmetno postupanje. Na kraju tužitelj ukazuje na odredbe Zakona o upravnom postupku u pogledu dostave, istim odredbama nije za konkretnu situaciju propisana mogućnost dostave putem oglasne table suda, kao i da ista dostava i da je bilo moguće da se izvrši na taj način, nije uredna u smislu člana 85. Zakona o upravnom postupku, jer je rok isticao dana 13.05.2020. godine, a da je osporeni zaključak donese dana 12.05.2020. godine, kao i da se dostavljane moglo izvršiti i zaposleniku punomoćnika tužitelja. Stoga tužitelj predlaže da tužba uvaži osporeni zaključak poništi i predmet vrati tuženom na ponovo postupanje uz naknadu troškova sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od 600,00 KM uvećano za paušal 25 % u iznosu od 150,00KM, te na ime PDV iznos od 127,50 KM, na koji iznos se ima dosuditi i taksa na tužbu.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju, dok zainteresovano lice JP Autoceste Federacije BiH, kao ugovorni organ nije dostavio, odgovor na tužbu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog zaključka proizilazi da je tuženi je utvrdilo da su zaključci za dostavu dokaza za uplatu administrativne takse i naknade za pokretanje žalbenog postupka broj: JN2-01-07-1-760-2/20 i JN2-01-07-1-760-3/20 od 01.04.2020. godine upućivani dva puta na adresu punomoćnika žalitelja, advokatu Duški Bogojević, Ul. Branka Ćopića 11 , Banja Luka. Prvi puta zaključci su upućeni dana 02.04.2020. godine, a vraćeni 13.04.2020. godine, te drugi puta isti su upućeni 13.04.2020. godine, a vraćeni 24.04.2020. godine, i oba su vraćena sa naznakom „nije zatečen-obavješten". Stoga je tuženi dana 25.04.2020. godine je predmetne podneske objavio na oglasnoj ploči Ureda za razmatranje žalbi BiH i web stranici www.urz.gov.ba, a dana 12.05.2020, godine, skinuo ih sa oglasne table i proslijedio na daljnje postupanje. Na kraju tuženi shodno odredbama člana 105. i 108. Zakona o javnim nabavkama navodi da je utvrdio da uz žalbu nisu dostavljeni svi dokazi koji se prilažu uz žalbu, na način propisan odredbom članka 105. Zakona o javnim nabavama BiH. Navedenom odredbom propisan je sadržaj žalbe, kao i dokazi koji se trebaju priložiti uz žalbu, a između ostalog i dokaz o plaćenoj naknadi za pokretanje žalbenog postupka, koju je žalitelj obvezan uplatiti), u iznosima propisanim članom 108. Zakona, te da je propisana obveza tuženoga da prije razmatranja žalbe utvrdi da li je žalitelj uplatio naknadu shodno članu 108. stav (3) Zakona. Na osnovu navedenog i odredbama člana 105. i 106. Zakona o javnim nabavama BiH, kao i članka 60. stav (2) Zakona o upravnom postupku, tuženi je utvrdio da je žalba neuredna, te je kao takvu odbacio s pozivom ina odredbu člana 111. Zakona o javnim nabavkama.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, prigovorima iz tužbe je dovedena u pitanje zakonitost osporenog zaključka.

Između stranka u ovoj pravnoj stvari je prevashodno sporna urednost dostave zaključaka tužene od 01.04.2020. godine, kojima je tužitelju naložene plaćanje naknade za pokretanje žalbenog postupka i administrativne takse, u smislu člana 105. i 108. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14).

Osnovano tužitelj ukazuje da obrazloženje osporenog zaključka, ne sadrži razloge, odnosne odredbe Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16) u pogledu dostave koje je primijenio tuženi, kada je nesporna nakon dvije neuredne dostave za tužitelja, odredio da se dalje dostavljanje vrši putem oglasne table. Naime nije sporno da je odredbama Zakona o upravnom postupku koji regulišu dostavljeni pismena glava V Zakona, se reguliše mogućnost i dostave putem oglasne table i internetskoj stranici institucije (član 78. i 85. Zakona). Međutim kako obrazloženje osporenog zaključka ne sadrži iz kojih razloga je određeno dostavljanje pismena putem oglasne table tužene, to je ovaj sud onemogućen u ispitivanju pravilnosti i zakonitosti osporenog rješenja. Odredbom člana 211. stav 4. Zakona o upravnom postupku propisano je, da zaključak koji se izdaje pismeno sadrži uvod, dispozitiv, obrazloženje i pouku o pravnom lijeku. Analognom primjenom odredbi Zakona o upravnom postupku koji se odnose na rješenje i to člana 233. stav 1., a u vezi sa članom 200. stav 2. Zakona, propisano je da obrazloženje rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Stoga kako osporeni zaključak ne sadrži razloge zbog kojih je određeno dostavljane pismena putem oglasne ploče i web stranice tužene, niti pravne propise na osnovu kojih je određeno takvo dostavlajnje, osporeni zaključak je donese uz povrede Zakona o upravnom postupka, kako to pravilno ukazuje tužitelj.

Nadalje ovaj Sud ukazuje da nije sporna da je odredbom člana 78. stav 2. Zakona o upravnom postupku propisano da se dostava može vršiti putem oglasne table. Naime isti član propisuje da ako je prebivalište ili mjesto boravka lica kojem se dostavljanje ima izvršiti nepoznato ili ako dostavljač utvrdi da lice kojem se pismeno ima dostaviti ne stanuje na adresi na kojoj se dostava pokušava obaviti ili ako je utvrđeno da lice kome se dostava ima obaviti ne stanuje na adresi svog posljednjeg poznatog boravišta ili prebivališta, a njegovo sadašnje boravište ili radno mjesto dostavljač ne može utvrditi, organ koji je izdao pismeno javno će pozvati stranku da preuzme pismeno putem objavljivanja poziva na svojoj oglasnoj ploči i službenoj internetskoj stranici institucije, a kada je riječ o pismenu koje se dostavlja u skladu s članom 76. ovog zakona, poziv će se objaviti na oglasnoj ploči i službenoj internetskoj stranici institucije. Međutim shodno nespornim činjenicama između stranaka, a kako se to navodi u obrazloženju osporenog akta dostava je bila neuredna za punomoćnika tužitelja (kome je dostava vršena na osnovu člana 80. Zakona o upravnom postupku) sa naznakom dostavljača „da isti nije zatečen-obaviješten", isto ne predstavlja niti jedan od naprijed navedenih zakonski razloga, kada se pismeno može dostaviti putem oglasne table, kao što je to izvršeno u konkretnom postupku. Ovo naročito iz razloga što iz stanja spisa tuženog nesporno proizilazi da je osporeni zaključak uredno dostavljen na adresu punomoćnika tužitelja, gdje je na dostavnici koja je sastavni dio spisa naznačeno da je isti zaprimljen dana 14.05.2020. godine sa potpisom primaoca i naznakom uposlenik, pa se ne može govoriti o situaciji da je adresa punomoćnika tužitelja nepoznata ili sl. u

smislu naprijed citiranog člana 78. stav 2. Zakona o upravnom postupku. Isto tako članom 85. Zakona o upravnom postupku propisano je da ako se radi o osobi ili više osoba koje organu nisu poznate ili koje se ne mogu odrediti, dostavljanje pismena izvršit će se javnim saopćenjem na oglasnoj tabli organa koji je pismeno izdao. Smatra se da je dostavljanje pismena izvršeno poslije isteka 15 dana od dana isticanja saopćenja na oglasnoj tabli, ako organ koji je pismeno izdao ne odredi duži rok. Osim objavljivanja na oglasnoj tabli, organ može objaviti saopćenje u novinama, odnosno drugim sredstvima javnog informiranja ili na neki drugi uobičajeni način. Shodno naprijed navedenim činjenicama konkretne dostave, također po ocjeni ovoga Suda u situaciji kada da je dostava neuredna, sa naznakom dostavljača da primatelj nije zatečen-obaviješten, ista ne daje za mogućnost tužitelju da odredi dalje dostavlja putem oglasne table jer se ne radi o nepoznatim osobama, tuženom ili osobama koji tuženi ne može odrediti.

Kako je tužitelj uspio osporiti pravilnost i zakonitost pobijanog zaključka, to mu na osnovu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, a shodno opredjeljenom zahtjevu punomoćnika tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, pripadaju troškovi na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od ukupno 977,50 KM, jer se radi o neprocjenjivom predmetu po Advokatskoj tarifi RS („Službeni glasnik RS", broj 68/05), a prema Tarifnom broju 3. Troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2,00 KM) uvećano za iznos paušala pod 25%, što iznosi 150,00 KM, odnosno zajedno 750,00 KM, te na ime PDV iznos od 127,50 KM. Na isti iznos se ima dodati i predujmljena taksa na tužbu u iznosu od 100,00 KM, shodno članu 22. Tarifnog broja 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/03 i 77/20), tako da ukupni troškovi iznose 977,50 KM. Imajući u vidu navedeno to je Sud i donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama, te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Na osnovu izloženog ovaj Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

**ZAPISNIČAR**
**Enisa Imamović**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA**
**S U D I J A**

**Jadranka Brenjo**